Raad van State

200706729/1.
Datum uitspraak: 1 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/62280 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 28 augustus 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2007, verzonden op 29 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

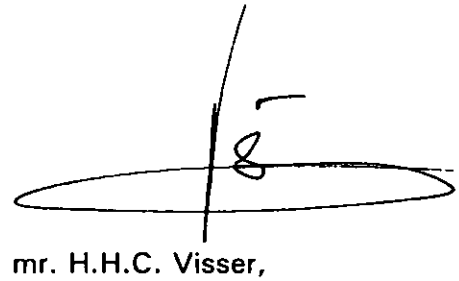
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 februari 2008

307.
Verzonden: 1 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

1

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 06 / 62280 ONBTDN

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 27 november 2006.
Kenmerk: 0201.21.2266.
V-nummer:

Behandeling ter zitting: 12 juni 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij de in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit heeft verweerder de aanvraag van *eiser om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de* Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen het besluit van 27 november 2006 is namens eiser op 20 december 2007 beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank. Aanvulling van het de gronden waarop het beroep berust heeft plaatsgevonden bij schrijven van 15 januari 2007.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van 12 juni 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. P.A.E. Engelen, advocaat te Kerkrade.
Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door mw. mr. M. van Ettikhoven, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser stelt op te zijn geboren en de Sierra Leoonse nationaliteit te bezitten.
Op 22 januari 2002 heeft eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aangevraagd; bij besluit van 22 augustus 2002 heeft verweerder positief op deze aanvraag beslist en aan eiser een verblijfsvergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

Voormelde vergunning is op 11 augustus 2004 door verweerder ingetrokken op grond van artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, omdat de grond voor verlening, te weten het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers met de Sierra Leoonse nationaliteit, is komen te vervallen. Daarnaast heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat er geen aanleiding bestaat om aan eiser op basis van de andere gronden

genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft zich hierbij enerzijds gebaseerd op het rapport van de ten aanzien van eiser uitgevoerde taalanalyse van 9 juli 2003, waaruit is gebleken dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone, en anderzijds op het feit dat blijkens de door verweerder geraadpleegde openbare geografische bronnen eisers verklaringen omtrent een aantal plaatsen en rivieren die in de buurt van zijn (gestelde) woonplaats Walia zouden liggen, onjuist zouden zijn. Verweerder heeft uit voornoemde twee omstandigheden geconcludeerd dat niet geloofwaardig is dat eiser afkomstig is uit Sierra Leone, dan wel dat hij de Sierra Leoonse nationaliteit bezit. Hieruit vloeit volgens verweerder evenzeer voort dat eisers asielrelaas niet geloofwaardig is.

Bij uitspraak van 10 oktober 2005 (AWB 04/ 40085) heeft deze rechtbank en zittingplaats het namens eiser ingestelde beroep tegen de intrekking van de verleende vergunning gegrond verklaard en het besluit van 11 augustus 2004 vernietigd, omdat verweerder zijn standpunt over de geloofwaardigheid van het asielrelaas onder meer heeft gebaseerd op topografische kaarten die niet naar behoren ter beschikking waren gesteld aan eiser en aan de rechtbank. De rechtbank heeft verweerder bij voornoemde uitspraak opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Verweerder heeft echter geen nieuw besluit genomen.

Thans ligt ter beoordeling voor het besluit van 27 november 2006.

Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd afgewezen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, omdat eiser onjuiste gegegevens met betrekking tot zijn nationaliteit heeft verstrekt terwijl (bekendheid met) die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid. Daarnaast heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat er geen aanleiding bestaat om eiser op basis van de andere verlengingsgronden van artikel 29 van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel voor te verlenen. Immers, nu eisers gestelde nationaliteit niet aannemelijk is gemaakt, kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen omtrent de problemen die hij stelt in Sierra Leone te hebben ondervonden. Voornoemd standpunt van verweerder is gebaseerd op het eerder genoemde rapport van de ten aanzien van eiser uitgevoerde taalanalyse van 9 juli 2003.

Namens eiser is - voor zover relevant in dezen - in beroep het volgende aangevoerd. Verweerder heeft na voornoemde uitspraak van 10 oktober 2005 nagelaten een nieuw besluit te nemen. Hieruit wordt namens eiser geconcludeerd dat het voornoemde rapport van de taalanalyse onvoldoende draagkracht biedt om de verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in te trekken. Verder is gesteld dat verweerder niet heeft aangegeven wat de reden is voor het doen plaatsvinden van voornoemde taalanalyse.
Voorts is de deskundigheid van de taalanalist betwist. In dat kader is aangevoerd dat het Bureau Land en Taal weliswaar de achtergrond van de taalanalist heeft geschetst, maar dat geen stukken zijn overlegd waaruit de opleiding, afkomst en deskundigheid op het gebied van talen van de taalanalist blijkt. Ook is gesteld dat de taalanalist zich dient te beperken tot een analyse van de door eiser gesproken taal en zich niet dient uit te laten over de geloofwaardigheid van diens verklaringen.
Gelet op de financiële situatie waarin eiser verkeert, kan hem niet worden tegengeworpen dat hij geen contra-expertise heeft laten uitvoeren. Onder verwijzing naar de uitspraak van 23 april 2007 (AWB 03/17558) van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, is betoogd dat in de onderhavige zaak aanleiding bestaat om een door de rechtbank te benoemen deskundige in te schakelen.
Ten slotte is aangevoerd dat uit de ambtsberichten niet blijkt dat 100% van de Sierra Leoonse bevolking Krio spreekt. Eiser behoort tot de kleine minderheid die geen Krio spreekt.
Gelet op het voorgaande acht eiser het bestreden besluit niet deugdelijk voorbereid en gemotiveerd.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt voorop dat, voor zover de gronden van beroep geacht moeten worden te zijn gericht tegen het niet nemen van een besluit door verweerder naar aanleiding van de uitspraak van 10 oktober 2005, deze buiten de omvang van het geding vallen en mitsdien buiten beoordeling blijven. Hetzelfde geldt voor de consequenties die in (de beoordeling van) het onderhavige geding naar het oordeel van eiser verbonden dienen te worden aan het niet nemen van vorenbedoeld besluit.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, van de vreemdeling die, direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten, als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken, dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen of verlengen zou hebben geleid.

De rechtbank stelt vast dat verweerder (thans) uitsluitend op basis van het voornoemd rapport over de taalanalyse heeft geconcludeerd dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt. Onder verwijzing naar de uitspraak van 17 mei 2005 (JV 2005/256) van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) overweegt de rechtbank dat verweerder in dat geval dient te motiveren waarom aanleiding is gevonden om een taalanalyse uit te voeren.

Verweerder heeft, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van 8 juli 2002 (kenmerk DPV/AM-754474/02), gesteld dat praktisch door de gehele bevolking van Sierra Leone Krio wordt gesproken. Verweerder heeft in het onderhavige besluit en ter zitting aangegeven dat het feit dat eiser geen Krio spreekt en de verklaringen die eiser heeft afgelegd omtrent zijn leefomgeving redengevend zijn geweest voor het instellen van een onderzoek door middel van een taalanalyse. Gelet op de wettelijke termijn die geldt voor het beslissen op een asielaanvraag en de mogelijke duur van het onderzoek, heeft verweerder medio 2002 het voordeel van de twijfel aan eiser gegeven en derhalve een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van het destijds van kracht zijnde categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Sierra Leone aan eiser verleend.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op het vorenstaande, voldaan aan zijn plicht om de aanleiding voor het uitvoeren van een taalanalyse te motiveren.

Ten aanzien van hetgeen door eiser is aangevoerd ten aanzien van de deskundigheid van de taalanalist en de uitkomst van de taalanalyse, overweegt de rechtbank als volgt. Op grond van onder meer de uitspraak van de Afdeling van 14 juli 2004 (200401127/1), kan het laten uitvoeren van een taalanalyse als een goede en geoorloofde methode worden beschouwd in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit dan wel het land van herkomst van de vreemdeling. Uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. Indien de taalanalyse de twijfel over de identiteit en nationaliteit niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het verrichten van een contra-expertise alsnog proberen weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de

taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen, onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan door het enkel plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitkomsten van de uitgevoerde taalanalyse, verweerder niet dwingen om een nieuwe taalanalyse te verrichten dan wel van een van afwijkende conclusie uit te gaan. Indien geen contra-expertise is verricht, blijft de gerezen twijfel omtrent de identiteit en nationaliteit aanwezig.

Onder verwijzing naar de uitspraak van 29 maart 2007 (JV 2007/230) van de Afdeling, overweegt de rechtbank dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de taalanalist zijn conclusie met betrekking tot de vraag of de vreemdeling taalkundig te plaatsen is in Sierra Leone niet mede mocht baseren op zijn beoordeling van de uit de bandopname blijkende kennis van de vreemdeling inzake zijn gestelde land van herkomst of het gebrek daaraan.

De rechtbank overweegt voorts, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 4 april 2007 (JV 2007/236), dat de gevolgen van de onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen, voor risico van eiser dienen te blijven. Nu eiser in het onderhavige geval geen contra-expertise heeft laten verrichten, maar enkel kritische kanttekeningen bij de uitkomst en de deskundigheid van de taalanalist heeft geplaatst, heeft verweerder geen aanleiding hoeven te zien de conclusie uit het rapport van de taalanalyse in twijfel te trekken. Door eiser zijn daaromtrent geen, althans onvoldoende aanknopingspunten gegeven.

Uit het vorenstaande volgt dat uitgegaan dient te worden van de juistheid van de taalanalyse, zodat de twijfel omtrent de identiteit en nationaliteit van eiser aanwezig blijft. Met de taalanalyse heeft verweerder dan ook aannemelijk gemaakt dat eiser inzake zijn herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt en reeds hierom niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.

Ten aanzien van de door eiser aangehaalde uitspraak van deze rechtbank, zittingplaats Amsterdam en eisers stelling dat de rechtbank aan het ontbreken van de contra-expertise voor bij dient te gaan en een deskundige dient te benoemen om de herkomst van eiser nader te (doen) onderzoeken, overweegt de rechtbank dat in het onderhavige geval - anders dan in de zaak die tot voormoemde uitspraak heeft geleid - geen sprake is van de omstandigheid dat eiser een aanzienlijk aantal kennisvragen over Sierra Leone correct heeft beantwoord en identiteitsdocumenten heeft overgelegd, hetgeen zou kunnen worden aangemerkt als bewijsmiddelen ten aanzien van zijn gestelde afkomst en mitsdien aanknopingspunten zou bieden om te twijfelen aan de juistheid of volledigheid van de taalanalyse. Reeds gelet hierop ziet de rechtbank geen aanleiding over te gaan tot de benoeming van een deskundige.

Hetgeen overigens namens eiser is aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden.

Het bestreden besluit kan dan ook, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, de rechterlijke toets doorstaan. Het beroep dient ongegrond te worden geacht.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van mr. S.A.J. Wenders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 28 augustus 2007.

w.g. S. Wenders w.g. R. Kleijkers

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: 29 AUG 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

MR. E. ENGELEN
ADVOCAAT & PROCUREUR
HAANRADERWEG 47
KERKRADE
POSTBUS 126
6460 AC KERKRADE
T + 31 (0)45 567 13 45
F + 31 (0)45 535 48 67
M ed.engelen@tiscali.nl

I

Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
19 SEP 2007
ZAAKNR. 200706729
AAN: V2
BEHANDELD: DD: PAR:

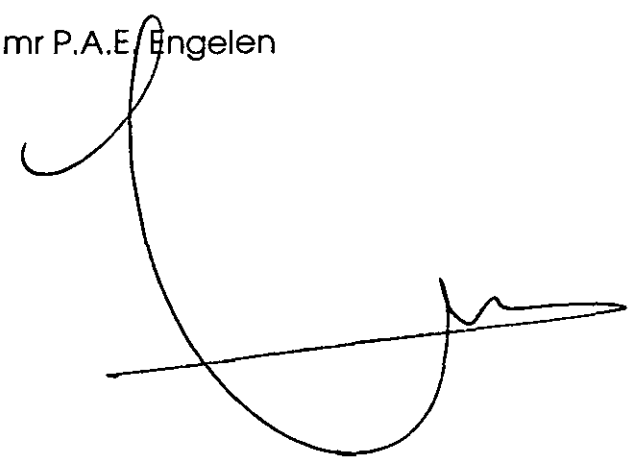
Kerkrade : 19 september 2007
Betreft : geb. Sierraleoonse nat.
Onze referentie : 07.141
Uw referentie : -

Edelgrootachtbaar college,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroepschrift namens opgemelde cliënt met het eerbiedige verzoek dit in behandeling te willen nemen.

Hoogachtend,
uw dw.,

mr P.A.E. Engelen

mr. E. ENGELEN
ADVOCAAT & PROCUREUR

toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Den Bosch
onze referentie: 07.141

RAAD VAN STATE
Hoger beroepschrift
INGEKOMEN
19 SEP 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's Gravenhage

Edelgrootachtbaar College,

Namens , van Sierraleoonse nationaliteit, thans wonende te , te dezer zake domicilie kiezende te Kerkrade ten kantore van hun gemachtigde mr P.A.E. Engelen, advocaat en procureur, aan de *Haanraderweg 47 (postadres: Postbus 126, 6460 AC Kerkrade)* die bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het indienen van dit hoger beroepschrift, wordt hierbij hoger beroep aangetekend tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht, sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, d.d. 28 augustus 2007 (AWB 06/62280);

Een afschrift van deze uitspraak voeg ik bij (prod. A);

De uitspraak werd bekend gemaakt op 29 augustus 2007;

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hierbij tijdig hiertegen hoger beroep in;

Appellant heeft viertal grieven die ieder op zichzelf en/of in onderlinge samenhang tot gegrond verklaring van het hoger beroep dienen te leiden;

De grieven van appellant stellen vragen aan de orde die in het belang zijn van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming, van een verkorte afdoening kan dan ook geen sprake zijn;

Inleiding

Appellant verzocht om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op 22 januari 2002. Bij beschikking d.d. 5 augustus 2002 werd hij in het bezit besteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d van de Vreemdelingenwet (Vw). Op 9 juli 2003 werd een rapport taalanalyse uitgebracht waarin geconcludeerd werd dat appellant eenduidig niet afkomstig is uit Sierra Leone (prod. 2).

Hierop volgde een voornemen tot intrekking van de eerder verleende verblijfsvergunning, gevolgd door de beschikking d.d. 11 augustus 2004 waarbij de verblijfsvergunning daadwerkelijk werd ingetrokken (prod. 3).

Appellant tekende beroep aan tegen het besluit van 11 augustus 2004, hetwelk gegrond verklaard werd bij uitspraak d.d. 10 oktober 2005 (AWB 04/40085; prod. 4). Het bestreden besluit werd vernietigd en verweerder werd opgedragen binnen zes weken opnieuw te zullen beschikken.

Opnieuw bracht verweerder een voornemen uit d.d. 14 maart 2006. Na de zienswijze naar aanleiding van dit voornemen door appellant, volgde de beschikking van 27 november 2006, waarbij de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd werd geweigerd (prod. 5). Tegen dit besluit kwam appellant in beroep, hetgeen resulteerde in de thans aangevallen uitspraak van 29 augustus 2007 (prod.1).

Grieven

Grief 1.

De rechtbank overweegt in de aangevallen uitspraak dat: *Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op het vorenstaande, voldaan aan zijn plicht om de aanleiding voor het uitvoeren van een taalanalyse te motiveren.* De rechtbank komt tot deze conclusie omdat verweerder in het in beroep bestreden besluit zou hebben aangeven dat het feit dat praktisch de gehele bevolking in Sierra Leone Krio spreekt, maar appellant niet, aanleiding vormde om een taalanalyse uit te voeren.
Het in beroep bestreden besluit dateert van 27 november 2006 (prod. 5). Daarin wordt verwezen naar een ambtsbericht van Buitenlandse Zaken dat dateert van 8 juli 2002. In dat ambtsbericht werd reeds geconcludeerd dat nagenoeg de gehele bevolking van Sierra Leone Krio spreekt.
De beschikking waarbij appellant in het bezit gesteld werd van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de d-grond, dateert van 5 augustus 2002. Verweerder kende, althans behoorde bekend te zijn met de informatie dat nagenoeg de gehele Sierraleoonse bevolking Krio spreekt, ten tijde van het verlenen van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

De rechtbank miskent met haar vorengenoemde overweging dat verweerder ook ten tijde van de verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd reeds bekend was met het feit dat nagenoeg de gehele bevolking van Sierra Leone Krio spreekt en appellant niet. Daarmee motiveerde verweerder niet deugdelijk waarom eerst *na* het verlenen van de verblijfsvergunning aanleiding ontstond voor een taalanalyse.

Met andere woorden ten onrecht komt de rechtbank tot de conclusie dat verweerder voldeed aan de verplichting om de aanleiding voor het uitvoeren van een taalanalyse te motiveren.

Grief 2.

Verweerder heeft in het in het onderhavige besluit en ter zitting aangegeven dat het feit dat eiser geen Krio spreekt en de verklaringen die eiser heeft afgelegd omtrent zijn leefomgeving redegevend zijn geweest voor het instellen van een onderzoek door middel van een taalanalyse. Gelet op de wettelijke termijn die geldt voor het beslissen op een asielaanvraag en de mogelijke duur van het onderzoek, heeft verweerder medio 2002 het voordeel van de twijfel aan eiser gegeven en derhalve een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van het destijds van kracht zijnde categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Sierra Leone aan eiser verleend, zo overweegt de rechtbank. Appellant kan zich in deze overweging niet vinden.

In het besluit van 27 november 2006 wordt enkel en alleen het feit dat appellant geen Krio spreekt opgevoerd als reden voor dan wel aanleiding tot de taalanalyse. De rechtbank gaat in haar overweging derhalve uit van onjuiste feiten.

Het argument van de beslistermijn op de asielaanvraag van appellant is een vals argument. De rechtbank neemt dit argument letterlijk over uit het besluit van verweerder d.d. 27 november 2006 en lijkt niet duidelijk na gegaan te hebben of dit argument opgaat. Artikel 42, eerste lid Vw schrijft voor dat er binnen zes maanden na de aanvraag op een asielverzoek beschikt dient te worden.
Ten eerste zij er op gewezen dat verweerder niet aan deze termijn voldeed. Immers de aanvraag van appellant dateert zoals gezegd van 22 januari 2002. De beslissing op deze aanvraag zou ingevolge lid 1 van artikel 42 Vw derhalve voor 23 juli 2002 genomen dienen te worden. Beschikt werd eerst op 5 augustus 2002 en derhalve niet binnen zes maanden na aanvraag. Ten onrechte voert verweerder derhalve aan dat op 5 augustus 2002 beschikt werd met het oog op de wettelijke beslistermijn. De rechtbank miskent dit.

Artikel 42, vierde lid Vw biedt echter de mogelijkheid om de beslistermijn met zes maanden te verlengen. Lid 5 van artikle 42 Vw stelt dat verweerder de vreemdeling van de verlenging in kennis stelt. Niettegenstaande het feit dat niet binnen de in artikel 42 eerste lid Vw werd beschikt op de aanvraag van appellant, stelde verweerder appellant niet in kennis van de verlening van de beslistermijn.
Nu verweerder klaarblijkelijk gebruik maakte van de mogelijkheid tot verlenging van de beslistermijn, had verweerder tot 21 januari 2003 de mogelijkheid om op het asielverzoek van appellant te beschikken. Voor

verweerder was sinds het ambtsbericht van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002 bekend dat nagenoeg elke inwoner van Sierra Leone Krio spreekt en appellant niet. Dat betekent dat verweerder van 8 juli 2002 tot januari 2003 de tijd had gehad om een taalanalyse uit te voeren te verifiëring van de door appellant opgegeven nationaliteit.
Verlening van een verblijfsvergunning op 5 augustus 2002 lijkt daarmee voorbarig als de argumentatie is dat de wettelijke beslistermijn hiervoor de aanleiding was.

Het argument dat de wettelijke termijn waarbinnen op een asielaanvraag dient te worden beslist leidde tot de verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op 5 augustus 2002, gaat derhalve om de hierboven genoemde twee redenen niet op. Klaarblijkelijk liet de rechtbank zich misleiden door de argumentatie van verweerder. Dit tast de rechtszekerheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming aan.

Grief 3.
De volgende overwegingen uit de aangevallen uitspraak leidt tot grief 3:
Uit het vorenstaande volgt dat uitgegaan dient te worden van de juistheid van de taalanalyse, zodat de twijfel omtrent de identiteit en nationaliteit van eiser aanwezig blijft. Met de taalanalyse heeft verweerder dan ook aannemelijk gemaakt dat eiser inzake zijn herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt en reeds hierom niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning.
In aanloop naar deze conclusie verwijst de rechtbank naar een drietal uitspraken van de Afdeling. Wat de rechtbank over het hoofd lijkt te zien is het feit dat verweerder dezelfde taalanalyse eerder trachtte te gebruiken om de verleende verblijfsvergunning in te trekken. De desbetreffende intrekkingbeschikking (d.d. 11.08.2004) werd in beroep door de rechtbank vernietigd (prod. 4). De taalanalyse kon volgens de rechtbank geen aanleiding vormen voor intrekking van de eerder verleende verblijfsvergunning.
Niet duidelijk is derhalve waarom dezelfde taalanalyse wel voldoende grond biedt om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te weigeren. De rechtbank meet derhalve in de aangevallen uitspraak met een ander maat dan de rechtbank deed in haar uitspraak van 10 oktober 2005 (prod. 4). Daarmee wordt de rechtseenheid, rechtsbescherming en rechtszekerheid ernstig aangetast.

Grief 4.
Met de taalanalyse heeft verweerder dan ook aannemelijk gemaakt dat eiser inzake zijn herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt en reeds hierom niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning, overweegt de rechtbank voorts.
Bij de poging tot intrekking van de verleende verblijfsvergunning gebruikt verweerder eveneens het argument dat de taalanalyse zou hebben

uitgewezen dat appellant niet de waarheid sprak over zijn nationaliteit. Het verstrekken van onjuiste gegevens bij de aanvraag om verlening van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, was naar het oordeel van verweerder destijds aanleiding om de verleende verblijfsvergunning in te trekken. De rechtbank vernietigde dit oordeel zoals gezegd in haar uitspraak van 10 oktober 2005.
Waarom is met de taalanalyse aangetoond dat appellant onjuiste gegevens verstrekte waardoor hij niet in het bezit gesteld kan worden van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, terwijl de rechtbank in haar uitspraak van 10 oktober 2005 oordeelde dat de taalanalyse *onvoldoende* grond is om te concluderen dat appellant onjuiste gegevens verstrekte, waardoor de intrekking van de verleende verblijfsvergunning ongedaan gemaakt werd. De rechtbank oordeelt in de aangevallen uitspraak strijdig met een eerdere uitspraak, op grond van dezelfde gegevens. Dit tast de rechtszekerheid, rechtsbescherming en rechtseenheid op een onaanvaardbare wijze aan.

Conclusie

Appellant concludeert tot gegrond verklaring van het hoger beroep, primair met het verzoek aan uw afdeling te doen wat de rechtbank had behoren te doen met gegrond verklaring van het beroep en vernietiging van het bestreden besluit van 27 november 2006;

subsidiair wordt verzocht het hoger beroep gegrond te willen verklaren en de procedure terug te verwijzen naar de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht.

Kerkrade, 19 september 2007

Hetwelk doende enz.
namens
Ousman Conte

bepaaldelijk gevolmachtigde
mr P.A.E. Engelen